

בן-ציון דינור ז"ל

Author(s): ג. שלום

Reviewed work(s):

Source: *Zion* / ציון, Vol. ב' (תשל"ב), pp. 216-216

Published by: [Historical Society of Israel/](http://www.jstor.org/stable/70051215)

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/70051215>

Accessed: 22/11/2011 06:15

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at

<http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Historical Society of Israel/ is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Zion* /.

<http://www.jstor.org>

בן-ציון דינור ז"ל

... בשמי ובשם האקדמיה הלאומית למדעים הריני מביע את צערנו העמוק על פטירת אביך, ידידנו ורענו פרופ' בן-ציון דינור. איתרע מזלי וגמנע ממני להשתתף בהלוויה ולהביע את רחשי לבם של חברי האקדמיה. אבל אני מרגיש צורך לומר כמה גם אנו דואבים את צער המשפחה. זכיתי להכיר ולעבוד עם בן-ציון דינור במשך כחמשים שנה ואוכל להעיד איזה גשמה אצילה ויחידה שכנה באיש גדול זה. לא אדבר על גדולתו כחוקר, כהיסטוריון של עמנו וכמעורר ללא ליאות גם את חבריו ותלמידיו לעבודה בעלת כנפיים. לעיני עומד שיעור קומת האדם, שלא רבים כמוהו קמו לנו בדור הזה. דינור — הרי שמו שימש סמל להתעוררות מתמדת, לאהבת ישראל ללא גבול, אהבה לכלל ישראל ואהבה לכל תופעות האומה לאורך ימי תולדותיה, לרצון טוב ורוחב לב שקרנו ממנו אל כל אדם שבא במגע עמו, שביקש את עצתו, את עזרתו ואפילו את הויכוח אתו. כך התהלך בתוכנו עשרות בשנים ושאבנו עידוד ודחיפה מחקרית ויותר מזה: מוסרית, מן הכוח העצום שהיה מקופל בו. דבקתו בעבודת חייו החזיקה אותו בחיים גם בשנים שחולשתו הגופנית נתגברה והלכה, והוא שימש מופת חי לכוח הרוח שאינה נכנעת למסכות המצרות צעדי גבר. לא בנקל נכנע לפני מלאך המות שדפק על דלתותיו זה שנים. לחכמת ישראל אבד אחד מראשי גיבוריה האמיצים ביותר, מבעלי החזון ומבעלי התריסין. במותו התיתמנו כולנו.

ברגשי אבל וצער

(—) גרשם שלום